

Co warto wiedzieć o rodzajniku określonym:

Rodzajnik dopasowuje się rodzajem gramatycznym (męski lub żeński) i liczbą (pojedynczą lub mnogą) do rzeczownika.

Rodzajnik określony w liczbie pojedynczej dla rzeczowników rodzaju męskiego to „el“, a dla rzeczowników rodzaju żeńskiego „la“.

Przykłady: **el** niño – chłopiec, **la** niña – dziewczynka

Wyjątek: Przed słowami zaczynającymi się na a- lub ha- stoi zamiast „la“ rodzajnik „el“.

Przykłady: **el** agua (f) – woda, **el** arma (f) – broń

Rodzajnik „el“ z przyimkiem „a“ tworzy konstrukcję „al“ natomiast z przyimkiem „de“ przechodzi w „del“.

Przykłady: **al** cine – do kina, **del** colegio – ze szkoły

Rodzajnik nijaki „lo“ występuje tylko przy rzeczownikach odprzymiotnikowych.

Przykłady: **lo** nuevo – to nowe, **lo** mejor – to najlepsze

Rodzajnik określony w liczbie mnogiej dla rzeczowników rodzaju męskiego to „los“, a dla rzeczowników rodzaju żeńskiego „las“.

Przykłady: **los** niños – chłopcy, **las** niñas – dziewczynki

Co warto wiedzieć o rodzajniku nieokreślonym:

Rodzajnik nieokreślony w liczbie pojedynczej dla rzeczowników rodzaju męskiego to „un“, a dla rzeczowników rodzaju żeńskiego „una“.

Przykłady: **un** niño – chłopiec, **una** niña – dziewczynka

Rodzajniki nieokreślone w liczbie mnogiej „unos“ dla r. męskiego i „unas“ dla r. żeńskiego. Rodzajnik nieokreślony w liczbie mnogiej można tłumaczyć jako „niektóre“, „niektórzy“, „jacyś“ lub „jakieś“.

Przykłady: **unos** niños – niektórzy chłopcy, **unas** niñas – jakieś dziewczynki

Co warto wiedzieć o rzeczowniku:**Rodzaj gramatyczny:**

Rzeczowniki występują tylko w rodzaju męskim i żeńskim. Zalecamy naukę rodzaju wraz ze słówkiem.

Istnieje oczywiście kilka reguł pomagających w rozpoznaniu rodzaju gramatycznego:

1. Końcówki typowe dla rodzaju żeńskiego to -a, -ad, -z, -ión, -ie, -umbre und -tud.

Przykłady: la semilla – ziarno, la paz – pokój,

2. Końcówki typowe dla rodzaju męskiego to -al, -or, -aje, -ón, -s oraz -pa, -ma i -ta.

Przykłady: el error – błąd, el botón – przycisk,

3. Rodzaj gramatyczny rzeczownika odpowiada płci danego rzeczownika żywotnego.

Przykłady: el hombre – mężczyzna, la enfermera – pielęgniarka, el toro – byk, la baca – krowa

Przypadki:

W języku hiszpańskim nie istnieje odmiana rzeczownika przez przypadki. Funkcja rzeczownika w zdaniu określana jest poprzez przyimek lub pozycję w zdaniu.

Tworzenie liczby mnogiej:

Rzeczowniki zakończone na **samogłoskę** otrzymują w liczbie mnogiej końcówkę „-s“.

Przykłady: el día (dzień) – los días (dni), la costumbre (przyzwyczajenie) – las costumbres (przyzwyczajenia)

Jeśli rzeczownik kończy się na **spółgłoskę**, w liczbie mnogiej otrzymuje końcówkę „-es“.

Przykłady: el hotel (hotel) – los hoteles (hotele), el mes (miesiąc) – los meses (miesiące)

Uwaga:

Rzeczowniki akcentowane w l. poj. na ostatnią sylabę, tracą ten akcent w l. mn. po dołączeniu końcówki „-es”.

Przykład: el melocotón (brzoskwinia) – los melocotones (brzoskwinie)

Jeśli rzeczownik w l. poj. ma końcówkę “-z”, to w liczbie mnogiej zostanie ona zastąpiona przez „-ces”.

Przykład: la voz (głos) – las voces (głosy)

Wielosylabowe rzeczowniki zakończone na „-s”, które nie są akcentowane na ostatnią sylabę, pozostają w liczbie mnogiej niezmiennie.

Przykład: el paraguas (parasol) – los paraguas (parasole)

Co warto wiedzieć o przymiotniku:

Odmiana

Przymiotniki w swojej formie gramatycznej zależą od liczby i rodzaju rzeczownika, którego dotyczą. Reguła ta ważna jest również dla przymiotników, które pełnią w zdaniu funkcję orzecznika.

Przykłady: los zapatos **rojos** – czerwone buty

Los zapatos son **rojos**. – Buty są czerwone.

Rodzaj żeński przymiotnika tworzymy dodając końcówkę „a” lub zastępując końcówkę „o” przez „a”.

Przykłady: bonito – bonita, trabajador – trabajadora

Tworzenie liczby mnogiej odbywa się podobnie jak tworzenie liczby mnogiej rzeczowników.

Przykłady: bonito – bonitos, fácil – fáciles, feliz – felices

Pozycja w zdaniu

Przymiotniki w funkcji przydawki stoją zwykle za rzeczownikiem.

Przykład: los zapatos **rojos** – czerwone buty

Czasami przymiotniki mogą stać przed rzeczownikiem, co zmienia znaczenie danego wyrażenia.

Przykłady:

un amigo **viejo** – stary przyjaciel (w sensie nieaktualny)

un **viejo** amigo – stary przyjaciel(ktoś, z kim przyjaźnimy się od dawna)

Stopniowanie przymiotników

1. Stopień równy

Do wyrażenia, że dwa obiekty lub dwie osoby posiadają te same właściwości, używamy w języku hiszpańskim konstrukcji „tan ... como“ (tak/tak samo ... jak...).

Przykład:

Madrid es **tan bonita como** Barcelona. – Madryt jest tak samo ładny jak Barcelona.

2. Stopień wyższy i niższy

Wyższy: más + Adjektiv + que

Niższy: menos + Adjektiv + que

Przykłady:

Madrid es **más bonita que** Barcelona. – Madryt jest piękniejszy od Barcelony.

Barcelona es **menos bonita que** Madrid. – Barcelona jest mniej ładna niż Madryt.

Niektóre przymiotniki odmieniają się nieregularnie:

bueno (dobry) – mejor (lepszy), malo (zły) – peor (gorszy), grande (duży) – mayor (większy), pequeño (mały) – menor (mniejszy), alto (wysoki) – superior (wyższy), bajo (niski) – inferior (niższy, podrzędny)

3a. Stopień najwyższy

Rodzajnik określony (el, la, lo, los, las) + rzeczownik + Stopień wyższy przymiotnika

Przykłady:

Madrid es **la ciudad más bonita** del mundo. – Madryt jest najpiękniejszym miastem świata.

Está es **la solución mejor**. – To jest najlepsze rozwiązanie.

3b. Stopień najwyższy

Przymiotnik + Końcówka „-ísimo/a/os/as“

Przykłady: **facilísimo** – najłatwiejszy, **puntualísimo** – najpункtualniejszy

Co warto wiedzieć o przysłówku:

Przysłówek określa czasownik, ale również przymiotnik lub inny przysłówek.

Przysłówki odprzymiotnikowe tworzone są przez dodanie końcówki „-mente“ do żeńskiej formy przymiotnika.

Przykłady:

Juan come **rápidamente**. – Juan je szybko.

María duerme **tranquilamente**. – Maria śpi spokojnie.

Stopniowanie przysłówek

Przysłówki stopniuje się podobnie jak przymiotniki.

Przykłady:

trabajar **tan** rápidamente **como** – pracować tak szybko jak

trabajar **más/menos** rápidamente **que** – pracować szybciej/mniej szybko niż

trabajar **rapidísimamente** – pracować najszybciej

Przysłówki nieregularne

Forma podstawowa		Stopień wyższy	
bien	dobrze	mejor	lepiej
mal	źle	peor	gorzej
poco	mało	menos	mniej
mucho	dużo	más	więcej

Co warto wiedzieć o czasowniku:

W języku hiszpańskim istnieją trzy koniugacje czasownika, w zależności od końcówki w bezokoliczniku: -ar, -er, -ir.

Czas teraźniejszy:

Czas teraźniejszy używany jest dla określenia aktualnej sytuacji i wydarzeń w bardzo niedalekiej przeszłości.

Tworzenie form czasu teraźniejszego:

	a-koniugacja	e-koniugacja	i-koniugacja
1. os. l. poj.	-o	-o	-o
2. os. l. poj.	-as	-es	-es
3. os. l. poj.	-a	-e	-e
1. os. l. mn.	-amos	-emos	-imos
2. os. l. mn.	-áis	-éis	-ís
3. os. l. mn.	-an	-en	-en

Przykłady:

Ana **estudia** en España. – Ana studiuje w Hiszpanii.

El sábado **comemos** siempre en el restaurante. – w niedzielę jemy zawsze w restauracji.

W czasie teraźniejszym ma miejsce zmiana w temacie czasownika:

„e“ przechodzi w „i“

Przykład: repetir (powtarzać)

repito, repites, repite, repetimos, repetís, repiten

„e“ przechodzi w „ie“

Przykład: pensar (myśleć)

pienso, piensas, piensa, pensamos, pensáis, piensan

„o“ przechodzi w „ue“

Przykład: dormir (spać)

duermo, duermes, duerme, dormimos, dormís, duermen

W czasownikach zakończonych na „-uir“ dodawane jest „y“.

Przykład: concluir (zakończyć)

concluyo, concluyes, concluye, concluimos, concluís, concluyen

Wyjątki:

Czasowniki zakończone na „-acer, -ecer, -ocer, -ucir“ w 1. osobie liczby pojedynczej otrzymują końcówkę „-zco“. Koniugacja pozostałych form osobowych przebiega standardowo.

Przykład: conocer – znać, conozco – ja znam,

...conoces, conoce, conocemos, conocéis, conocen

Tworzenie imiesłowu czasu przeszłego – Participio Pasado

a-koniugacja: temat czasownika + -ado

e-/i-koniugacje: temat czasownika + -ido

Przykłady: hablado – mówiony, tenido – posiadany

Czas przeszły dokonany złożony – Preterito Perfecto

Czas używany do opisu sytuacji w przeszłości, kiedy wydarzenia ma jeszcze związek z teraźniejszością.

Tworzenie czasu przeszłego złożonego

Forma teraźniejsza czasownika „haber“ + imiesłow czasu przeszłego czasownika

Formy czasu teraźniejszego słowa „haber“: he, has, ha, hemos, habéis, han

Przykłady: hemos viajado – podróżowaliśmy, has comido – jadłeś, han vivido – mieszkali

Czas przeszły dokonany prosty – Preterito Indefinido

Opisuje wydarzenia z przeszłości nie mające wpływu w teraźniejszości.

Tworzenie Preterito Indefinido

temat czasownika + końcówka z tabeli poniżej

	a-koniugacja	e-koniugacja	i-koniugacja
1. os. l. poj.	-é	-í	-í
2. os. l. poj.	-aste	-iste	-iste
3. os. l. poj.	-ó	-ió	-ió
1. os. l. mn.	-amos	-imos	-imos
2. os. l. mn.	-asteis	-isteis	-isteis
3. os. l. mn.	-aron	-ieron	-ieron

Przykłady:

Crecí en una aldea del sur. – Dorastałem w wiosce na południu.

Viajé por todo el mundo. – Podróżowałem po całym świat.!

Zmiany w temacie czasownika w czasie przeszłym dokonanym:

„e“ przechodzi w „i“

Przykład: sentir (czuć)

sentí, sentiste, sintió, sentimos, sentisteis, sintieron

„o“ przechodzi w „u“

Przykład: dormir (spać)

dormí, dormiste, durmió, dormimos, dormisteis, durmieron

Czas przeszły niedokonany – Preterito Imperfecto:

Używany do dokładniejszego opisu wydarzeń w przeszłości.

Tworzenie Preterito Imperfecto:

a-koniugacja: temat czasownika + aba/ abas/ aba/ ábamos/ abais/ aban

e-/i-koniugacja: temat czasownika + ía/ ías/ ía/ íamos/ íais/ ían

Przykład:

Antes Ernesto **fumaba** y **comía** mucho. – Wcześniej Ernesto palił i dużo jadł.

Czas zaprzeszy – Preterito Pluscuamperfecto:

Opisuje wydarzenia, które miały miejsce jeszcze przed innymi wydarzeniami z przeszłości.

Tworzenie Preterito Pluscuamperfecto

Imperfecto od „haber“ + Participio Pasado czasownika

Imperfecto od „haber“: había, habías, había, habíamos, habíais, habían

Przykłady: había comido – zjadłem, habían viajado – podróżowali

Czas przyszły – Futuro:Tworzenie Futuro Imperfecto

bezokolicznik + końcówka Futuro Imperfecto (-é, -ás, -á, -emos, -éis, -án)

Przykład:

El año que viene **se trasladará** a Múnich. – W przyszłym roku przeprowadzi się do Monachium.

W mowie potocznej do wyrażenia przyszłości używamy również konstrukcji:

forma czasu teraźniejszego czasownika „ir“ + a + bezokolicznik

Przykład:

El gato **va a beber** leche. – Kot będzie pił mleko.**Tryb warunkowy - Condicional:**

Condicional używany jest przy grzecznościowych pytaniach i przypuszczeniach mających na celu sprawdzenie prawdopodobieństwa, przy założeniach, przy wyrażaniu radach i życzeń.

Tworzenie Condicional:

bezokolicznik+ końcówka Condicional (-ía, -ías, -ía, -íamos, -íais, -ían)

Przykłady:

En tu lugar, yo **cogería** otro trozo de tarta. – Na twoim miejscu wziąłbym kolejny kawałek ciasta.**Tryb warunkowy II:**

Condicional II opisuje działanie w przeszłości, które nie doszło do skutku z powodu braku odpowiednich warunków.

Tworzenie Condicional II

Condicional I od „haber“ + Participio Pasado czasownika

Przykłady:

Yo en tu lugar, lo **habría** hecho de otro manera. – Ja na twoim miejscu, zrobiłbym to inaczej.Me **habría** gustado ir a la fiesta. – Poszedłbym chętnie na tą imprezę.

Tryb łączący - Subjuntivo:

Ta specjalna forma czasownika wyraża życzenia, wątpliwości, uczucia, opinie, zaprzeczenia lub polecenia.

Przykłady:

No creo que haya terminado. – Nie sądzę, żebyś skończył.

Deseo que mi ayudes mas. – Życzę sobie, żebyś mi więcej pomógł.

Subjuntivo występuje po szczególnych słowach (często koniunkcjach lub szczególnych czasownikach).

Przykład:

En 2005 **era imposible** que Lola viajara. – W 2005 nie było możliwe, żeby Lola podróżowała.

Tworzenie Subjuntivo w czasie teraźniejszym

a-koniugacja: temat czasownika + -e/-es/-e/-emos/-éis/-en

e-/i-koniugacje: temat czasownika + -a/-as/-a/-amos/-áis/-an

Przykłady: viaje – żebym podróżował, comas – żebyś jadła

Zmiany w temacie czasownika w Subjuntivo cz. teraźniejszego:

„o“ przechodzi w „ue“

Przykład: contar (opowiadać)

cuente, cuentos, cuente, contemos, contéis, cuenten

„o“ przechodzi w „ue“ + „o“ przechodzi w „u“

Przykład: dormir (spać)

duerma, duermas, duerma, durmamos, durmáis, duerman

„e“ przechodzi w „ie“

Przykład: pensar (myśleć)

piense, pienses, piense, pensamos, penséis, piensen

„e“ przechodzi w „i“

Przykład: pedir (prosić)

pida, pidas, pida, pidamos, pidáis, pidan

„e“ przechodzi w „ie“ + „e“ przechodzi w „i“

Przykład: sentir (czuć)

sienta, sientas, sienta, sintamos, sintáis, sientan

W czasownikach zakończonych na „-uir“ dodawane jest „y“.

Przykład: concluir (zakończyć)

concluyo, concluya, concluyas, concluyamos, concluyais, concluyan

Inne wyjątki:

Czasowniki zakończone na „-acer, -ecer, -ocer, -ucir“, tworzą Subjuntivo z „-zco“.

Przykład: conocer (poznać, znać)

conozca, conozcas, conozca, conozcamos, conozcáis, conozcan

Subjuntivo w czasie przeszłym złożonym dokonany

„Subjuntivo“ w zdaniu pobocznym występuje w czasie przeszłym złożonym dokonany, jeśli zdanie główne jest w czasie teraźniejszym, przeszłym złożonym dokonany, przyszłym lub w trybie rozkazującym – a informacja w zdaniu pobocznym dotyczy przeszłości.

Tworzenie Subjuntivo Perfecto

Subjuntivo Presente od „haber“ + Participio Pasado czasownika

Przykład: haya comido – żebyś zjadł

Subjuntivo w czasie przeszłym niedokonany

„Subjuntivo“ w zdaniu pobocznym występuje w czasie przeszłym niedokonany, jeśli zdanie główne jest w trybie warunkowym lub w czasie przeszłym – a informacja w zdaniu pobocznym dotyczy wydarzeń równoległych lub występujących potem.

Tworzenie Subjuntivo im Imperfecto

3. osoba l. pojedynczej czasu przeszłego; -ron zastępujemy -ra/-se + końcówka osobowa (-, s, -, mos, is, n)

Przykład: abriera – otworzył

Subjuntivo w czasie zaprzeszy

... występuje w zdaniach pobocznych, jeśli zdanie główne jest w czasie przeszłym - a zdanie poboczne wyraża działanie mający miejsce w dalszej przeszłości.

Tworzenie Subjuntivo w Plusquamperfecto

Subjuntivo Imperfecto od „haber“ + Participio Pasado czasownika

Przykład: hubiera comido – zjadł

Zdania warunkowe:**Typ I**

Wyraża czynności możliwe do zrealizowania w przyszłości.

Tworzenie:

Si + Presente de indicativo + Futuro imperfecto

Futuro imperfecto + si + Presente de indicativo

Przykłady:

Si estas enfermo, toma una medicina.

Ponte una chaqueta, si hace frio.

Typ II

Wyraża czynności, które nie mogą być zrealizowane w danej chwili - często marzenia, gdzie istnieje jednak niewielkie prawdopodobieństwo realizacji. Używamy go mówiąc o teraźniejszości i przyszłości.

Tworzenie:

Condicional I + si + Subjuntivo Imperfecto z końcówką -se (odmieniana przez osoby)

Si + Subjuntivo Imperfecto z końcówką -se + Condicional I.

Przykłady:

Yo me alegraría, si vinieseis/vinierais también. – Cieszyłabym się, jeśli byście też pojechali.

Si me llamas/llamara, la invitaría. – Jakby do mnie zadzwoniła, zaprosiłbym ją.

Typ III

Wyraża czynności, które z jakiegoś powodu nie mogły odbyć się w przeszłości.

Tworzenie:

Si + Subjuntivo Plusquamperfecto z końcówką -se + Condicional II /
Subjuntivo Plusquamperfecto.

Przykłady:

Si hubiera/hubiese tenido mucho dinero, habría hecho un viaje alrededor del mundo. – Gdybym (wtedy) miał dużo pieniędzy, podróżowałbym po świecie.

Si me hubiera/hubiese llamado, le habría invitado. – Gdyby do mnie (wtedy) zadzwoniła, zaprosiłbym ją.

Tryb rozkazujący:

Tryb ten używany jest w rozkazach i poleceniach.

Tworzenie trybu rozkazującego (tu, vosotros)

Liczba pojedyncza: a- koniugacja: temat czasownika + „a“
e- / i- koniugacje: temat czasownika + „e“

Liczba mnoga: a- koniugacja: temat czasownika + „ad“
e- / i- koniugacje: temat czasownika + „ed“

Przykłady:

¡Viaja! (Podróżuj!), ¡Viajad! (Podróżujcie!)

¡Come! (Jedz!), ¡Comed! (Jedźcie!),

¡Abre! (Otwórz!), ¡Abrid! (Otwórzcie!)

Tworzenie zaprzeczenia w trybie rozkazującym (tu, vosotros)

Liczba pojedyncza: no + 2. os. l. poj. Subjuntivo Presente

Liczba mnoga: no + 2. os. l. mn. Subjuntivo Presente

Przykłady:

¡No viajes! (Nie podróżuj!), ¡No viajéis! (Nie podróżujcie!)

¡No comas! (Nie jedz!), ¡No comáis! (Nie jedźcie!)

¡No abras! (Nie otwieraj!), ¡No abráis! (Nie otwierajcie!)

Tworzenie trybu rozkazującego dla form grzecznościowych (usted, ustedes)

Liczba pojedyncza: 3. os. l. poj. Subjuntivo Presente

Liczba mnoga: 3. os. l. mn. Subjuntivo Presente

Przykłady:

¡Viaje! (Niech Pan/Pani podróżuje!), ¡Viajen! (Niech Państwo podróżują!)

¡Coma! (Niech Pan/Pani je!), ¡Coman! (Niech Państwo jedzą!)

¡Abra! (Niech Pan/Pani otworzy!), ¡Abran! (Niech Państwo otworzą!)

Tworzenie zaprzeczenia w trybie rozkazującym dla form grzecznościowych (usted, ustedes)

Liczba pojedyncza: no + 3. os. l. poj. Subjuntivo Presente

Liczba mnoga: no + 3. os. l. mn. Subjuntivo Presente

Przykłady:

¡No viaje! (Niech Pan/Pani nie podróżuje!), ¡No viajen! (Niech Państwo nie podróżują!)

¡No coma! (Niech Pan/Pani nie je!), ¡No coman! (Niech Państwo nie jedzą!)

¡No abra! (Niech Pan/Pani nie otwiera!), ¡No abran! (Niech Państwo nie otwierają!)

Strona bierna:

W stroni biernej podmiot nie wykonuje żadnego działania, lecz zostaje mu poddany.

Tworzenie:

„**ser**“ / „**estar**“ w pasującym czasie + imiesłów przeszły czasownika + por + rzeczownik

Przykłady:

El libro fue escrito por Luis. - Książka została napisana przez Luisa.

Gerundio:

Tworzenie:

do tematu czasownika dodana zostaje nieodmienna końcówka **-ando** (czasowniki z -ar) lub **-iendo** (czasowniki -er/-ir).

Przykłady: viajando – podróżując, comiendo – jedząc, abriendo - otwierając

Do wyrażenia stanu przejściowego używamy odmienianego w pasującym czasie czasownika „estar“ i Gerundio.

Przykłady: estoy hablando – mówię (w trakcie mówienia teraz), estaba leyendo – czytałem (w trakcie czytania wtedy)

Co warto wiedzieć o zaimku:

Zaimki osobowe:

Zaimki osobowe ...

[yo – ja, tú – ty, él/ ella – on/ ona, usted – Pan/Pani (l.poj.), nosotros/ nosotras – my, vosotros/ vosotras – wy, ellos/ ellas – oni, ustedes – Państwo (l.mn.)] ...podobnie jak w języku polskim, nie są niezbędne w zdaniu. Częściej służą do podkreślenia podmiotu lub jednoznacznego podkreślenia do czego/kogo odnoszą się dwie występujące po sobie formy czasownika.

Przykłady:

Tengo dos libros, pero ella tiene tres. – Mam dwie książki, ale ona ma trzy.

Zaimki osobowe po przyimkach:

Po przyimkach używamy zamiast „yo“ i „tú“ - „mí“ i „tí“.

Przy zaimku „con“ tworzymy konstrukcję „conmigo“ i „contigo“.

Przykłady:

¿Que significa para ti? – Co oznacza dla ciebie?

Quiero ir contigo. – Chcę iść z tobą.

Zaimki dopełnienia bliższego (objeto directo) i dalszego (objeto indirecto):

Objeto directo (kogo? co?)	Objeto indirecto (komu? czemu?)		
mnie	me		
Ciebie, cię	te		
jego/ to	lo	le	
ją	la		
Pana/ Panią	lo*, la		
nas	nos		
was	os		
Państwa	los*, las	les	
ich (m.)	los		
je (ż.)	las		
			mi
			tobie, ci
			jemu
			jej
			Panu/ Pani
			nam
			wam
			Państwu
			im

Formy „lo“ i „los“ można zastąpić „le“ lub „les“, jeśli dopełnienie jest rodzaju męskiego i dotyczy człowieka.

Przykłady z dopełnieniem bliższym:

Te quiero mucho. – Bardzo cię kocham.

Lo he visto esta mañana. – Widziałem go dzisiaj rano.

Przykłady z dopełnieniem dalszym:

Te doy mi palabra. – Daję ci moje słowo.

Nos vende su coche – Sprzedaje nam swój samochód.

Jeśli w zdaniu używamy zaimka dopełnienia bliższego i zaimka dopełnienia dalszego, to zaimek dopełnienia dalszego stoi na pierwszym miejscu.

Przykłady:

¡**Te lo** he dicho! – To ci mówiłem!

¡**Dámelos** ahora mismo! – Daj mi ją natychmiast!

Zaimki zwrotne:

Czasowniki zwrotne zawierają zaimek zwrotny „se“, który, inaczej niż w języku polskim, ulega odmianie przez osoby i liczby.

W bezokoliczniku zaimek zwrotny znajduje się na końcu tematu bezokolicznika i tworzy z nim jeden wyraz.

Przykład:

equivocarse – mylić się

me equivoco – mylę się

te equivocas – mylisz się

se equivoca – on/ona/Pan/Pani myli się

nos equivocamos – my mylimy się

os equivocáis – wy mylicie się

se equivocan – oni/one/Państwo mylą się

Zaimki dzierżawcze:

Wskazują na posiadanie, przy czym ich liczba i rodzaj gramatyczny określane są przez posiadany rzeczownik.

Liczba pojedyncza	Liczba mnoga
mi	mis
tu	tus
su	sus
nuestro/nuestra	nuestros/nuestras
vuestro/vuestra	vuestros/vuestras
su	sus

Zaimki wskazujące:

...wskazują na rzeczownik i mają trzy formy w zależności od odległości od mówiącego i odległości w czasie.

Zaimki wskazujące			
		r. męski	r. żeński
blisko	l.poj.	este	esta
	l.mn.	estos	estas
nieduża	l.poj.	ese	esa
	l.mn.	esos	esas
odległość	l.poj.	aquel	aquella
	l.mn.	aquellos	aquellos

Przykład:

Esta camiseta me gusta mucho. – Ta bluzka bardzo mi się podoba.

¡Pero **esa** chaqueta es feísima! – Ale tamta kurtka jest okropna!

Tengo puesta **aquella** camisa tuya que me regalaste. – Mam na sobie tamta koszulę, którą mi podarowałaś.

Jeśli zaimki wskazujące stoją samodzielnie w zdaniu to otrzymują one akcent.

Przykład:

Ésta me gusta mucho mas. – Ta podoba mi się bardziej.

Co warto wiedzieć o budowie zdania:

Co warto wiedzieć o numerach i dniach tygodnia:

Zdanie oznajmujące:

Zdania oznajmujące tworzymy w następujący sposób:

(1.)podmiot + (2.)orzeczenie + (3.)dopełnienie + (4.)inne

Przykład:

(1.)Monica (2.)trabaja (3.)en la escuela (4.)del pueblo.

- Monika pracuje w szkole na wsi.

Zdanie przeczące:

Przeczenia w języku hiszpańskim tworzymy umieszczając „no“ przed czasownikiem.

Przykład:

Monica no trabaja en la escuela. - Monika nie pracuje w szkole.

Zdanie pytające:

W języku hiszpańskim nie występuje odpowiednik słowa „czy”. Pytania mają ten sam szyk, co zdania oznajmujące, różnią się tylko intonacją.

Pytanie poprzedza odwrócony znak zapytania.

Przykład:

¿Monica trabaja en la escuela? - Czy Monika pracuje w szkole?

Liczby od 1 do 20

Hiszpańskie liczby od 1 do 20	
uno	jeden
dos	dwa
tres	trzy
cuatro	cztery
cinco	pięć
seis	sześć
siete	siedem
ocho	osiem
nueve	dziewięć
diez	dziesięć
once	jedynaście
doce	dwanaście
trece	trzynaście
catorce	czternaście
quince	piętnaście
dieciseis	szesnaście

diecisiete	siedemnaście
dieciocho	osiemnaście
diecinueve	dziewiętnaście
veinte	dwadzieścia

Przykład:

Tiene un año. – On ma rok.

El autobus viene en cinco minutos. – Autobus przyjedzie za pięć minut.

Liczby od 21 do 100

Liczby od 21 do 30 są nieregularne, natomiast od 31 wzwyż budowane są według zasady: treinta (nazwa dziesiątki) y (spójnik i) dos (cyfra)

Hiszpańskie liczby od 21 do 100	
veintiuno/veintiuna	21
veintidós	22
veintitrés	23
veinticuatro	24
veinticinco	25
veintiséis	26
veintisiete	27
veintiocho	28

veintinueve	29
treinta	30
treinta y uno/una	31
treinta y dos	32
cuarenta	40
cincuenta	50
sesenta	60
setenta	70
ochenta	80
noventa	90
noventa y nueve	99
cien	100

Dni tygodnia

Wszystkie dni tygodnia są rodzaju męskiego.

Dni tygodnia	
lunes	poniedziałek
martes	wtorek
miércoles	środa
jueves	czwartek
viernes	piątek
sábado	sobota
domingo	niedziela

Przykład:

Voy al cine el lunes. – Ide do kina w poniedziałek.

Los sábados y los domingos no tenemos que trabajar. – W soboty i niedziele nie musimy pracować.